

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Zubert

Roman Adam Markiewicz (ławnik Sądu Najwyższego)

w sprawie **G. K.** – byłego prokuratora Prokuratury Okręgowej w R. –
po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego na posiedzeniu
niejawnym w dniu 25 czerwca 2019 r. w przedmiocie kasacji obwinionego
od orzeczenia Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuraturze
Generalnym z 29 października 2018 r., sygn. akt PK I OSD [...],
- na podstawie art. 22 § 1 k.p.k. w zw. z art. 171 § 1 pkt 1
ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze -

p o s t a n o w i ł:

zawiesić postępowanie kasacyjne do czasu rozstrzygnięcia
przez Trybunał Konstytucyjny sprawy o sygn. akt P 4/19, (dot. sygn.
akt II DO 5/18 Sądu Najwyższego).

UZASADNIENIE

G. K. – były prokurator Prokuratury Okręgowej w R., obwiniony był o to, że:

1. w dniu 21.10.2015 r. w R. kierując samochodem osobowym marki R. o nr rej. [...] na ulicy R. wbrew obowiązkowi określönemu w art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 20.06.1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. 2017.1260 j.t. ze. zm.) nie korzystał z pasów bezpieczeństwa podczas jazdy oraz wbrew zakazowi określönemu w art. 45 ust. 2 pkt. 1 Prawa o ruchu drogowym, korzystał podczas

jazdy z telefonu wymagającego trzymania słuchawki w ręku, realizując w ten sposób znamiona wykroczenia z art. 97 k.w., przez co uchybił godności urzędu prokuratora, tj. o czyn z art. 137 § 1 ustawy z dnia 28.01.2016 r. - Prawo o prokuraturze (Dz. U. 2016.177, ze zm.)

2. w dniu 21.10.2015 r. w R. kierując samochodem osobowym marki R. o nr rej. [...] na ulicy R. nie zastosował się do sygnałów nakazujących zatrzymanie się wydawanych przez osoby uprawnione do kontroli ruchu drogowego, realizując w ten sposób znamiona wykroczenia z art. 92 § 1 k.w. przez co uchybił godności urzędu prokuratora, tj. o czyn z art. 137 § 1 ustawy z dnia 28.01.2016 r. - Prawo o prokuraturze (Dz. U. 2016.177 ze. zm.)

3. w dniu 21.10.2015 r. w R. utrudniał kontrolę drogową podjętą przez funkcjonariuszy Policji w związku z wykroczeniami opisanymi w pkt. 1 i 2 poprzez odmowę okazania dokumentów wymaganych przy prowadzeniu pojazdu w ruchu drogowym oraz odmowę poddania się badania stanu trzeźwości, przez co uchybił godności urzędu prokuratora, tj. o czyn z art. 137 § 1 ustawy z dnia 28.01.2016 r. - Prawo o prokuraturze (Dz. U. 2016.177 ze. zm.).

Za popełnienie tych przewinień dyscyplinarnych skazany został ostatecznie orzeczeniem Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuraturze Generalnym z 29 października 2018 r. o sygn. akt PK I OSD [...] na karę łączną nagany. Orzeczenie to zmieniał rozstrzygnięcie Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuraturze Generalnym z 11 grudnia 2017 r. o sygn. PK I SD [...].

Od przedmiotowego orzeczenia w dniu 5 lutego 2019 r. kasację wniośł obwiniony.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na podstawie wprowadzonego od dnia 3 kwietnia 2018 r. przepisu art. 163a ustawy - Prawo o prokuraturze, od orzeczenia sądu dyscyplinarnego drugiej instancji kasacja nie przysługuje, a do postępowań dyscyplinarnych prowadzonych w oparciu o przepisy ustawy - Prawo o prokuraturze, stosuje się przepisy dotychczasowe do zakończenia postępowania wyjaśniającego lub postępowania w

instancji, w której się toczy (art. 122 pkt 13 ustawy o Sądzie Najwyższym). W orzecznictwie ugruntowany jest również pogląd o konieczności stosowania przepisów nowych, w przypadku wątpliwości, które z przepisów proceduralnych należy zastosować (por. uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 29 listopada 2016 r., sygn. I KZP 10/16).

Zgodnie z treścią przepisu art. 163 § 1 ustawy - Prawo o prokuraturze w brzmieniu obowiązującym do dnia 3 kwietnia 2018 r. od orzeczenia wydanego przez Odwoławczy Sąd Dyscyplinarny stronom i Prokuratorowi Generalnemu przysługiwała kasacja do Sądu Najwyższego, która mogła być wniesiona z powodu rażącego naruszenia prawa lub rażącej niewspółmierności kary dyscyplinarnej. Przepis ten został uchylony z dniem 3 kwietnia 2018 r., na podstawie art. 110 pkt 26 ustawy o Sądzie Najwyższym z dnia 8 grudnia 2017 r. Dodatkowo, na podstawie art. 110 pkt 27 ustawy o Sądzie Najwyższym, do ustawy - Prawo o prokuraturze wprowadzono przepis art. 163a § 1, który stanowi, że „od orzeczenia sądu dyscyplinarnego drugiej instancji kasacja nie przysługuje”.

Na mocy przepisu intertemporalnego - art. 122 pkt 13 ustawy o Sądzie Najwyższym, do postępowań dyscyplinarnych prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 110 (Prawo o prokuraturze) - stosuje się przepisy dotychczasowe do zakończenia postępowania wyjaśniającego lub postępowania w instancji, w której się toczy oraz przepis art. 121, który stanowi, że do czynów popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy o odpowiedzialności dyscyplinarnej w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, o ile przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie upłynął termin do wniesienia kasacji.

Wykładnia językowa przywołanych przepisów art. 163 § 1 i art. 163a § 1 ustawy - Prawo o prokuraturze nie budzi wątpliwości, że po 3 kwietnia 2018 r. instytucja kasacji w postępowaniu dyscyplinarnym prokuratorów została zlikwidowana. Wiąże się to ze zmianami w modelu tego postępowania, ponieważ po tej dacie, stosownie do art. 145 § 1 pkt 2 ustawy - Prawo o prokuraturze, w drugiej instancji w sprawach dyscyplinarnych prokuratorów orzeka Sąd Najwyższy, a nie Odwoławczy Sąd Dyscyplinarny przy Prokuratorze Generalnym (korporacyjny sąd odwoławczy).

Mając powyższe na względzie, w sprawie sygn. akt II DO 5/18, w dniu 7 lutego 2019 r., Sąd Najwyższy, na podstawie art. 193 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U.1997.78.483 ze zmianami) i art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz.U.2016.2072) przedstawił Trybunałowi Konstytucyjnemu następujące pytanie prawne: „Czy przepisy art. 121 i art. 122 pkt 13 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz.U.2018.5 ze zmianami), w zakresie, w którym wyłączają możliwość złożenia kasacji od prawomocnych orzeczeń Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym, dotyczących deliktów dyscyplinarnych popełnionych przed 3 kwietnia 2018 roku, w których termin do wniesienia tejże kasacji upłynął po 3 kwietnia 2018 roku, są zgodne z art. 45 ust. 1 i art. 77 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej”?

Sprawa wpłynęła do Trybunału Konstytucyjnego w dniu 12 lutego 2019 r., została zarejestrowana pod sygn. akt P 4/19, a termin jej rozpatrzenia nie został jeszcze wyznaczony.

W niniejszej sprawie, delikt dyscyplinarny został popełniony w dniu 21 października 2015 r., prawomocne orzeczenie Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym zapadło w dniu 29 października 2018 r., a zatem termin do wniesienia kasacji upłynął niewątpliwie już po wejściu w życie wspomnianej wyżej ustawy o Sądzie Najwyższym, co nastąpiło w dniu 3 kwietnia 2018 r. Stosownie zatem do postanowień przepisów przejściowych, dotychczasowe przepisy miały zastosowanie do zakończenia sprawy w drugiej instancji, co nastąpiło ostatecznie w dniu 29 października 2018 r. Analiza stanu faktycznego przez pryzmat przywołanych przepisów ustawy – Prawo o prokuraturze, w tym przepisów intertemporalnych prowadzi do wniosku, iż w niniejszej sprawie kasacja nie jest dopuszczalna. Dlatego stanowisko Trybunału Konstytucyjnego ma zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia również przedmiotowej sprawy, w której występuje analogiczne zagadnienie prawne, do tego, które dało asumpt do sformułowania przez Sąd Najwyższy pytania prawnego.

W tym stanie rzeczy - wobec ujawnionych wątpliwości co do dopuszczalności kasacji w niniejszej sprawie i istotności dla ich wyjaśnienia odpowiedzi Trybunału Konstytucyjnego na przedstawione mu pytanie prawne,

tudzież zważywszy, iż nie jest znany termin rozpoznania tego zagadnienia prawnego, stwierdzić należy, iż ujawniła się długotrwała przeszkoda uniemożliwiająca prowadzenie postępowania. Dlatego na podstawie art. 22 § 1 k.p.k. w zw. z art. 171 pkt 1 ustawy - Prawo o prokuraturze, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

Pouczenie:

Na postanowienie w przedmiocie zawieszenia stronom przysługuje zażalenie. Zażalenie wnosi się w terminie zawitym 7 dni od dnia jego doręczenia. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 518 k.p.k. w zw. z art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 22 § 2 k.p.k. w zw. z art. 171 pkt 1 ustawy – Prawo o prokuraturze).